

Pere Agramunt, president del PP a València

“En tots els partits hi ha pillastres”

Pere Agramunt, president del Partit Popular de la província de València i ex-president de la CEOE autònoma, aspira a integrar Unión Valenciana en un gran grup popular. Ahora, afirma estar totalment reforçat per Aznar, i no nega que al seu partit hi puguen haver "pillastres".

Per què és tan polèmic?

—Això no és cert. El que passa és que, com a president provincial del partit, m'he trobat al centre d'una polèmica produïda pel cas *Manglano*.

—El cas *Naseiro* vol dir.

—No, el cas *Manglano*. Un fet que ha produït ja bastants desastres, entre altres coses el trencament de moltes relacions humanes. Ara, fa tremolar que el mateix Fiscal General de l'Estat, Leopoldo Torres, comence a dir que no troba raons per al processament, només per a l'arxiu. Fa tremolar.

—Tornem arrere. Polèmic també perquè té oberts molts fronts de batalla. Es com un *sandwix*: *Luis Fernando Cartagena*, l'ataca pel sud, *Rita Barberà* ho fa des del centre del país, *Daniel Ansuátegui* camina en contra pel nord...

—No se m'ha obert cap front de batalla de cap classe. No tinc cap consciència de front intern distint dels que hi ha en la dinàmica normal, democràtica i legítima de discussió interna en tot partit. La situació real del partit, a pesar del cas *Manglano*, continua sent bona, i les enquestes ens donen una pujada important.

—Un diari conservador valencià aposta molt fort per la diputada autonòmica *Rita Barberà*, candidata alternativa a presidir el partit.

—M'agradaria que els mitjans de comunicació foren totalment lliures, independents, no subjectes a cap consigna de poder. En qualsevol cas, *Las Provincias* és un mitjà influent que fa les seues apostes personals, que jo respecte profundament. Parlant de *Rita*, sempre l'he estimada com a il·lustre militant popular, i sempre li he ofert fer equip.

—Això d'il·lustre sona molt a acadèmia, a museu.

—No, no, no, ho dic sense cap tipus de matisos. És il·lustríssima com a diputada regional que és. És un gran valor del PP que no hem de perdre mai.

—Un altre diari de València pròxim a

Lerma opinava que no tenen idees per a les institucions.

—Allò que escriga un ex-regidor del PSOE tan sols és opinió seua. Tenim moltíssimes iniciatives, les comissions internes funcionen de meravella, més de 40 persones d'alt nivell intel·lectual s'hi reuneixen puntualment cada quinze dies, preparem programes electorals per al 91... ¿Quin partit té aquesta capacitat, aquesta marxa? I tota aquesta feina social és, solem dir, patrimoni de la humanitat...

—... Com "*La Internacional*".

—... No, com les muralles d'Àvila.

—¿Com estan les relacions amb Unió Valenciana?

—Bé, gràcies... ha, ha, ha! Les meues relacions personals amb els militants i dirigents d'UV són prou amistoses perquè, al cap i a la fi, defensem coses molt paregudes. Una altra cosa és que els seus responsables a vegades diguen alguna barbaritat. Però crec que són les coses de Vicente, un molt bon amic.

—¿Defensaria una lluita conjunta amb ells per l'alcaldia de València? Des del PSOE, *Vicent Garcés* ha fet una crida a *Esquerra Unida* per presentar un suport conjunt a *Clementina Ródenas*. ¿Estem davant d'una CEDA i un Front Popular municipals?

—¡Ni CEDA ni Front! En aquest moment EU està bastant allunyada del PSOE, i això difícilment és possible.

—Les regidores d'EU, *Carme Arjona* i *Empar Ferrando* serien favorables.

—Elles no són EU. En tot partit les decisions les pren qui pot, no qui vol. Respecte a les relacions amb UV, el president Aznar va fer-los recentment una interessant oferta: arribar a acords, fins i tot d'integració. I formar un gran partit popular valencià.

—¿Com es concretaria l'oferta?

—Encara és molt prompte per a dir-ho. Només sé que cal ser molt flexibles i molt oberts.

—Convergència i el PP tenen un programa bastant similar. Molts punts comuns

d'economia, defensa, relacions internacionals...

—¡Per descomptat, votem tot sempre junts!

—Però, no obstant això, el PP queda fora del batejat per *Txiki Benegas* com "pacte constitucional". Semblen fora de la llei.

—El senyor Benegas és un bàrbar quan parla d'aquest pacte constitucional, que es va inventar una nit d'insomni. Nosaltres no volem entrar en martingales de cap classe, i punt.

—Tots estan de pactes i tots amaguen draps bruts. ¿Amb qui té pactes el PP?

—¿El PP? ¡Amb ningú!

—Pactes secrets, dic.

—Que jo sàpiga, no n'hem fet amb ningú. Ací radica el gran problema de l'acorralament al partit. És ben lògic: el PP vol governar i, en tot cas, ho faria per això. A CiU i altres els deu haver vingut molt bé. No a nosaltres, que som autèntica oposició. —¿No és massa paradoxal que a Catalunya el seu aliat i competència directa siga CiU i que a València siga UV, un partit profundament enemic de CiU i Catalunya?

—¡Això ho diuen vostès! Aquesta pretesa lluita entre dos partits és una pugna interessada, creada. Els nostres braços estan oberts per rebre UV. Ara, alerta, el PP va arribar abans i, si ens acusen de dividir el vot, seran en tot cas culpables els que van venir després.

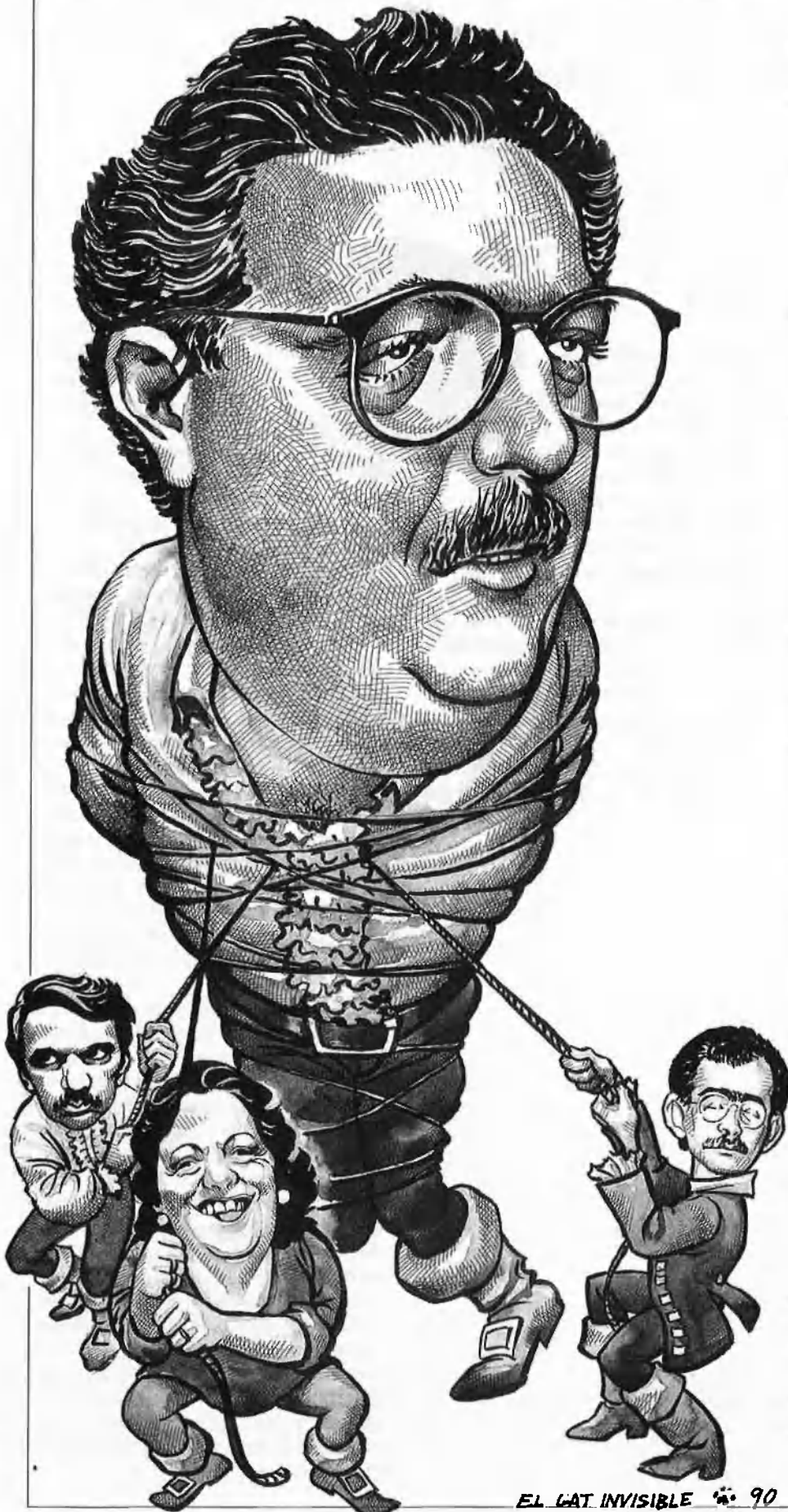
—Alfonso Guerra anuncia un horitzó negríssim si vostès governen Andalusia. El retorn de la dreta i el caciquisme.

—Si hi ha cap cacic ara a Andalusia es diu de cognom Guerra.

—¿Li agrada dir la veritat?

—La veritat, al menys la que tu creus, la que sents, és important. Personalment, em sent molt malament si no la dic. Per això, sóc incapaç d'enganyar d'una manera sistemàtica, com altres ho fan.

—Aleshores, la veritat, ¿creu vostè que els homes del seu partit no han intentat en absolut cobrar comissions a algunes

empreses?

—Segur, segur, el PP, per a res, en cap moment. Des que sóc president provincial d'aquest partit no tinc el menor dubte, en cap sentit. Això no impedeix que puga o no haver...bé, doncs, mire... de pillastres, ¡n'hi hà a tot arreu!, però el partit com a tal, en absolut.

—També en honor a la veritat, em dirà que Aznar es troba totalment amb vostè.

—Jo estic totalment amb Aznar. I Aznar estarà sempre amb el president del partit, que a València sóc jo. Jo sóc el seu home a València com ell és el meu home a Madrid.

—¿I també li fa costat Alvarez-Cascos al cent per cent?

—Sí, sí, sí...Les meues relacions amb ells són perfectes i normals. El contrari és el típic xafardeig dels cerca-raons.

—Fons de la patronal valenciana, la CEV, han dit que Pere Agramunt va prometre per entrar al PP cent milions de pessetes, i que fins ara no n'ha dut ni trenta.

—¡Absolutament fals!, ¡fals! Fons de la CEV, ¡cap! Pot haver-hi algú que diga això, però no el seu president, el seu secretari o la resta de l'òrgan col·legiat. I deu de ser gent mal informada, amb mala voluntat i mala fe. També es va escriure que m'havia fitxat el PP donant-me... ¡80 milions! ¡Mai, mai, per ingressar al partit ningú em va demanar res, ni em va oferir res!

—Supose que com el tema de la Caixa B de la CEV.

—Això ni se cita, ¡vaja! És una falsedat calumniosa que, per acusar d'un delictes, pot ser perseguida judicialment. Quan vaig accedir a la presidència de la CEV no n'hi havia, mentre vaig ser-ho tampoc i en anar-me'n seguia sense existir. ¡Ja n'hi ha prou! Radicalment: qui diga això que done la cara ... ¡i anirem al jutjat a discutir-ho!

—Parlem de la Ciutat del Transport de València. Un negoci de molts milions, on es troben David Castillo i Manuel Calvé, advocats del seu despatx.

—No, no, no. Allí hi ha uns professionals amb els quals únicament compartesc la propietat d'un despatx.

—¿Quant de temps fa que el va abandonar?

—Està a la llicència fiscal i a la baixa com a exercitant del Col·legi d'Advocats...Probablement, fa uns deu anys.

—Però ser company d'un bufet seu és una bona targeta de visita.

—¡Es que som copropietaris del despatx! Però, bé, si això impedeix que tinguen clients, bé,...és per a pegar-se un tir!

Ismael L. Belda